

תת"ע 2483/06 - מדינת ישראל נגד זהר קורן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2483-06-12 מדינת ישראל נ' קורן

לפני כבוד השופט שרת קריספין
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשם:
זהר קורן

הchlטה

בניגוד לנטען בבקשתה, המבקש זמן כדי ואם לא דרש את דבר הדואר הרשום, אין לו להלין אלא על עצמו - ראה [רע"פ 8427 מדינת ישראל נגד סאלם](#), שם נקבע: "מודגמות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דוח העבירה, הזמןה לדין, או כתוב האישום בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא לעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקתiae*lat* לאי התיציבות".

יודגש, כי המבקש לא דרש גם את ההודעה על גזר הדין.

בגזר הדין לא נגרם למבקש כל עיות דין, עת נוכח עברו התעבורתי המכבד והישנות העבירה ומילא, לא פירט המבקש את טיעונו נגד האישום - ראה עניין סאלם לעיל, בו נקבע: "ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחויבים, כי גם כאשר מדובר בבקשת לבטל פסק דין שנית בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיות דין. וכך שהובחר בע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

"המונח 'עיות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או במקרה שבו נפל בהליך גם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנראה להלן, טענות כליליות וסתמיות בדבר קיומו של עיות דין, מבליל להניח תשתיית ראייתית בעלת משקל לאמתיה בטענה, לא יובילו, כלל, לבטולתו של פסק הדין, בעילה זו.

מכל האמור, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 Mai 2018, בהדר
הצדדים.